

Questio Tertia

uetur aliquomodo ergo non est obiectum. Itē op̄z om̄nem potētiam denudari ab illo quod cognoscit ut supradictum est vnde visus non est coloratus s̄z anima non est denudata a se ipsa ergo nō intelligit a se sicut nec aliquid patitur a se.

Cdecimo arguitur q̄ angelī non intelligunt per species influxas quia angelī distincte cognoscunt singularia que sunt infinita vel esse possunt successione ergo oportet angelū habere infinitas species influxas. Forte dicis q̄ per vñā sp̄em angel⁹ p̄i disti-
cte cognoscere infinita singularia. Contra vel naturale est angelo habere talē sp̄em vel nō. Si secundū ergo est supnaturalis illa cognitio si pri. Contra na-
turale non potest ab ipsa re separari iꝫ iste sp̄es pos-
sunt ab angelo separari qz. s.t. dicit. s. pte q. 56. q̄ si
de⁹ pduceret nūc aliquā nouaz sp̄em quā tamē scdm
legē ordinatā pposuit nūq̄ pducere tūc cōcreasset
iāgelo similitudinē illi⁹ sp̄ei ergo si eēt iñm vñ⁹ āge-
lus et de⁹ de potētia ablosuta pposuisset nullas
alias pducere s̄q̄ q̄ talis āgel⁹ nullas haberet
species ⁊ per consequens nō sciret hominem posse
esse risibilem.

CUndecimo ad idē scilicet quod yna species intel-
ligibilis non potest representare omnes species ani-
malium in angelo quia vbi pluralitas numeralis
requirit maiorem perfectionem ibi infinitas numera-
lis requirit infinitā perfectionē. Exī posse portare
plura pondera concludit maiore virtutē tunc posse
portare infinitas concludit virtutem infinitaz sed
intelligere duas species dicit maiorem perfectionē
quam intelligere vnam ergo intelligere infinitas
per vnam speciem dicit infinitam perfectionē. Forte
dicis q̄ non sequitur quia tunc sol esset infinite virtu-
tis quia potest producere infinitos calores si mūd⁹
sp̄ē duraret. Sed non est simile quia sol nō potest si-
mul illos calores producere sicut intelligentia potest
distincte intelligere omnia que reprēsentat p̄ vñā sp̄ez
vnde infinitas sp̄es numerorum angelus cognoscit
per vnam speciem alias haberet infinitas sp̄es vel
ego possem scire aliquā passionē de aliqua sp̄e nu-
meri quā angelus non posset scire de eadem.

CDuodecimo per sp̄es creatas ipso angelo ange-
lus non potest determinate cognoscere q̄ ego curro
quia illa non est nota ex terminis ergo per isolam co-
gnitio nem terminoz̄ non cognoscitur ab āgelo er-
go accipit noticiā a rebus. Item illa sp̄es naturaliter
representat si ergo representat me currere qn̄ curro
tūc p̄ illā sp̄em non posset cognoscere postea me nō
currere qz eadē sp̄es non causat assēsus oppositos

CTertiodecimo ad idē angelus potest errare iudi-
cando me esse bonū quero ergo per quā sp̄em cau-
sat illud iudicium nō per ifusam qz illa non inclinat
ad falsum ergo per sp̄em acquisitam a rebus. sed ex
hoc q̄ res causat in eo talē assēsum. quod si conce-
das. Contra nullū corporeum potest agere in sp̄em
ergo noticia in angelo non pōt causari a rebus.

Itē ab extremo nō trāslī ad aliud extremoni p̄ me
aliū s̄z iter obiectū māle ⁊ iter obiectū mediat fātasia
q̄ non est in āgelo ergo res non pōt in ipso causare
noticiam alias oportet substantiā causare sp̄es in
medio in tenebris si deberet causare sp̄em et intel-
lectionē in angelo. Itē angelī sunt sicut corpora ce-
lestia que nichil recipiunt ab extrinseco.

Articulus Pr̄imus

CQuartodecimo angelus nō potest cognoscere na-
turaliter rē futuram distictes̄ bene cognoscit for-
tem existere vel fuisse ergores concurrit ad noticiā
distictam angelī. Forte dicis q̄ cognoscit presentia
ex hoc q̄ sp̄es sua assimilatur eis et non futuris. sed
tunc quero a quo causatur ista assimilatio. Item per
sp̄em cōuenientez̄ oibus hominibus non potest ma-
gis cognoscere q̄ sortes currunt q̄ plato quia equa-
liter representat illos. Item angelus potest forma-
re in se sp̄em montis aurei ergo potest in se causare
nouam sp̄eciem. Antecedens patet quia potest
formare hanc propositionem. Itē angel⁹ cōstitutus
in puris naturalibus potest acquirete habitum pru-
dentie sicut alias virtutes quidā dicunt q̄ circa agi-
bilia est ad vñū determinatus et ideo euā circa na-
turaliter cognita non pōt peccare. Contra pōt occi-
dere hoīem iñ hoc est contra legē nature. Itē licet
habeat oēs scientias concretas naturaliter non
tamen prudentiam sed est liber.

CQuintodecimo in intelligentia et in aia sepa-
rata ē intellectus agens ergo cognoscit per ab-
stractionem a rebus et non per sp̄es influxas. Ans
p̄z qz intellectus agens dicit perfectionē ergo est in
intelligentia. Item intelligibilia que sunt apud nos
sunt solum intelligibilia in potentia ergo non cogno-
scuntur actu nisi per abstractionem factū per intel-
lectum agentem. Item per altam potentiam ange-
lus agit et recipit intellectionem vt supradictum
est probando intellectum agēt ergo oportet in an-
gelo ponere intellectū agentem sicut in aia separata

CSextodecimo queritur quomodo aia separata
cognoscit deum vel cognoscet per suā cōntiam vel
per sp̄ez influxā. Si primū contra Essentia aie non
cōtinet virtualiter illud obiectū quod est deus ergo
per eaz non pōt de⁹ agnoscī. Tener p̄fiaqz vñū qd̄q̄
sicut se habet ad esse sic se habet ad cognoscē et per
p̄ns illud quod nō icludit aliud virtualiter quo ad
esse nō includit illū icognoscibilitate. Hoc cognoscit
per sp̄em qz deus est intimior, aie separata q̄ sit q-
cūq̄ species. Itē nulla species sufficienter repre-
sērat ip̄m deū distictē vt notū est. Nec etiā i aliq̄ cō-
cepit cō qz nichil ē cōe vniuocū ad nos et ad deū.

CAd. 1. dicitur a S. T. i sua . q. de aia art. 15. sicut

hic et q̄ si arguitur de fruſta dicitur q̄ vere fruſta

vñiret qz p̄cipiale ppter q̄ vñitū est disticta cogni-

tio quā nō potest habere aia separata sicut nec cec⁹

de colorib⁹. Et iꝫ sp̄es sūt i se magis pfecte tamē nō

sūt ita ppori onate neq̄ pnaturalē aie sicut acq̄si-

ta quas tamē de⁹ etiā posset ifūdere. Si dicat aia

separata pfectu⁹ intelligit aliā aiaz q̄ quādo ē i cor-

pore ergo habet maiore pfectionē in intelligentē se

parata q̄ comūcta. Item fantasmatā sunt obiectū

anume pūcte. Si ergo anima separata potest intel-

ligere sine fantasmatē lequitur q̄ habebit aliud ob-

iectum et per consequens aliam potentiam. Maior

est ph. in. 30. de anima. Dicēdum q̄ anima separata

non potest ita perfecte intelligere omnia naturalia.

Ad aliud dictum est supra

CAd. 2. dicitur q̄ in instāti mortis infantī infundi-

tur sp̄es oīm naturalium alias fieret contra modum

existēdi illi⁹ aie sicut si lapidi auferat sua gravitas

CAd. 3. d: q̄ aliquādo scia acquisita et infusa sp̄e

differunt et aliq̄n̄ non. Prīmū p̄z de scia aie xp̄i h̄

querit an aia separata posset intelligere distincie q̄

fātasmata mea ponēdog de⁹ facias vñāq̄az separā-